

A romantic couple embracing in a field of purple flowers. The man is shirtless and has his arms around the woman. The woman is wearing a purple tank top and has her hands on the man's chest. The background is a soft, hazy purple landscape with a city skyline in the distance. The overall mood is intimate and sensual.

o-ten laviy

BAJA DOLCE

VENUS
PRES

---

o'ten
lavíy

BAJA DOLCE

VENUPRESS

Baja Dolce: Ten ľavý
Vydanie prvé
Copyright © 2023 Baja Dolce

Vydalo vydavateľstvo VENUPRESS s. r. o.,
Budatínska 3230/16, 851 04 Bratislava,
www.venupress.sk v roku 2023 ako svoju 21. publikáciu

Jazyková a štylistická úprava: Simona Vranková
Grafické spracovanie obálky: Michaela Vysloužilová
Grafika: Freepik.com, Depositphotos.com
Sadzba a grafická úprava: VENUPRESS s. r. o.
Tlač a väzba: FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej alebo elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v tlačenej, elektronickej či inej podobe bez predošlého písomného súhlasu vydavateľstva VENUPRESS. Neoprávnené šírenie tejto knihy bude trestne stíhané.

ISBN 978-80-99972-68-2
ISBN PDF: 978-80-99972-69-9
ISBN EPUB: 978-80-99972-70-5
ISBN MOBI: 978-80-99972-71-2

VENUPRESS
Bratislava 2023

Playlist

Ďakujem našim slovenským a českým umelcom, ktorí mi boli pri písaní veľkou inšpiráciou. Najviac ďakujem úžasnej kapele **No Name**, ktorá má špeciálne miesto v mojom srdci, a tiež **Sime**, ktorú počúvame asi všetci v mojom okolí a jej hudba je nám blízka.

Titulné piesne

Sima – Spolu

No Name – Povedz mi

Piesne spomenuté v knihe

Sima – Bohyne

Tobi band – Ona ľúbi pomaranče

Taylor Swift – Lavender Haze

Megan Trainor – Made You Look

Ruth B. – Dandelions

Fishing Strip – Mám ťa rád

No Name – Dar

Michal David – Největší z nálezů a ztrát

*Ujborne sa mi pisalo
pri tychto hitoch:*

Yael, Ronie – Princezná

Tina, Tager – Iné

No Name – Večnosť

Alan Murin, Tina – Do rúk

Sima – Jazero

S hudbou vesmírnou – No a čo

HAEVN – The Sea

James Arthur, Anne-Marie – Rewrite The Stars

Lara Yuzatli – Close Your Eyes

Shawn Mendes – Wonder

Ufuk Beydemir – Ay Tenli Kadın

*Celý playlist nájdete na mojom
Youtube alebo Spotify kanáli*

Venované všetkým pravým aj ľavým.

*Nezáleží na strane,
pokiaľ kompas ukazuje k srdcu.*

*Pozerám do jeho očí,
silno mi búši srdce,
po líci mi tečie slza.*

*Nikdy v živote som necítla taký pokoj
na duši a taký príval šťastia.*

Je to on.

Konečne som našla toho pravého.

1. kapitola

Navigácia môjho života je zrejme po záruke. Chcem ísť doprava, keď sa odrazu ozve príjemným hlasom: „Odbočte prudko doľava!“

Pri mojom šťastí tam znova budú presklené dvere, na ktorých nechám odtlačok tváre aj zvyšky dôstojnosti.

Posedávam pri bare v tej najotrasnejšej maske široko-d'aleko. Kto s kilami navyše by sa dobrovoľne navliekol do latexu, len aby sa mohol tváriť, že je mačacia žena? Nikto normálny. Teda ja.

Latexovou mačkou, vystrihnutou z obchodu pre dospelých, mala byť moja sestra Val, no tá sa do toho nezmestila už vôbec, preto ma diplomaticky prinútila k výmene kostýmov. To je tak, keď nakupujete na internete z čínskych e-shopov.

Kým ja pri každom pohybe na barovej stoličke zavrzgam, ona prezlečená za vílu, ktorou som mala byť ja, vysmiata víta hostí. Konkrétne upírsky pár, Marilyn Monroe s nejakým mafiánom, siamské dvojčatá spoje-

né nohavicami, Vikingov, hipisákov, anjela so smrťou a podobné náтуры.

Obyvatelia komplexu Maky sa ani tentoraz nenechali zahanbiť. Niektorých mám problém identifikovať. Známe priestory Bistra sa vďaka mne a čašníčkam Nele a Sandre zmenili na nepoznanie. Stoly z lesklého dreva sú poodsúvané, aby sa zväčšil priestor na tancovanie, všade je plno balónikov, lampiónov a sviečok. Steny obložené tehloú sú teraz nasvietené naružovo a pôsobia ešte honosnejšie. Dídžej za svojím pultom ozdobeným striebornými balónikmi hrá overené hity a snaží sa rozhybať všadeprítomné nádhery a príšery.

S rýchlosťou tri poháre za hodinu do seba lejem šenkvicke biele a blbá nálada sa pomaly vytráca do stratena. Užívam si prítomný okamih, ale klasicky sa strácam aj hlboko v sebe a svojich úvahách o budúcnosti.

„Ale je tu plnka,“ pristaví sa pri mne červenovláska Nela prezlečená za sexi zajačicu. Tácku odloží na bar, Sandre na diaľku pokynie rukou a napraví si ofinu. „Myslíš, že tu bude aj Dan?“

Myknem plecom s pôsobivým zavrzganím. „Netuším, ale dúfam, že hej. Odkedy začali chodiť hostia, sledim po ňom,“ poviem s perami opretými o sklenný pohár.

Daniel je náš sused z tretieho, zverolekár a prvotriedny fešák. Ani ja nie som imúnna voči jeho šarmu a vyfantazírovala som si s ním svadbu, precestovanie celého sveta a niekedy v budúcnosti aspoň dve deti, keďže vyzerá ako slušný genetický materiál. Háčik je však v tom, že za celý ten čas, čo tu býva, sme

ho ešte nikdy nevideli s nejakou frajerkou. Nevie, či je to dobré znamenie, alebo nie.

„Myslíš, že sú tie klebety pravdivé?“ Nela si vezme od Sandry tácku s ďalšími jednohubkami a jednu so syrovou nátierkou si napchá do úst.

„Nechala si sa vtiahnuť do klubu tety Milenky?“ Pobavene nadvihnem obočie. Tiež som jeho aktívnou členkou.

„Keď ona má furt pravdu!“ zahundre a už aj sa vyberie do davu, z ktorého sa tvorí rad gratulantov. Na začiatku sú naši rodičia prezlečení za policajta a upírku. Potom tam vidím Niku s Marekom a deťmi prezlečených za rodinku Úžasných, ale dvojčatám sa čakanie nepáči, tak sa rozbehnú na opačný koniec miestnosti. Zbadám aj Ivu s manželom Tomášom, ktorí sú, ako inak, oblečení za zubára a sestričku. Strhávam im tri body z piatich za neoriginálnosť kostýmov, keďže Tomáš je zubárom aj v skutočnosti. Dva body veľkoryso ponechávam za to, že svoje dcéry prezliekli za zubkové víly.

Pozriem na hviezdu večera. Moja sestra vo farebných šatách s trblietkami a s korunkou z lístia zapleťtenou v dlhých gaštanových vlasoch priam žiari. Pri pohľade na ňu sa usmejem a zabudnem na to, ako sa pre to musím cítiť nekomfortne. Čert to ber. Minulý rok narodeniny neoslavovala, pretože týždeň pred nimi nám umrela starká. Tento rok si zaslúži všetku pozornosť.

Dnes mám jediná úlohu. Priniesť narodeninovú tortu a môj čas sa kráti.

„Bože!“ zvraskne mi Sandra do ucha.

„Som Valentína,“ opravím ju. „Načo tie formality?“
Drgne do mňa a ukáže prstom do davu. „Kukaj tam!
Prišla ti polovička.“

„Čo to trepeš?“ zažmúrim do diaľky. Práve si hipi-
sáci, rodina Čechových zo štvorky, robia fotku s dídže-
jom.

„Nie tam, vedľa. Batman prišiel...“ Do dlaní schytí
moju tvár a nasmeruje ju k dverám terasy.

A naozaj. Kúsok od veľkého preskleného okna pri
provizórnom bare stojí samotný Batman s prázdny
pohárom v ruke a zíza na dva druhy punčov. Pôsobí
mohutne, čo môže byť vymakaným kostýmom, a je
celkom vysoký. Okrem toho si všimnem len hustú bra-
du a vzpriamené držanie tela, všetko ostatné ukrýva le-
sklý kostým.

„Batman s bradou?“ Zasmejem sa, pričom sa mi
začká.

„Veru. Kto tu v Makoch má bradu? Tento vyzerá
mlado,“ prisadne si ku mne Sandra, no hneď sa aj po-
staví, pretože ju zavolá Val nosiť darčeky. Tiež sa hor-
ko-ťažko postavím, že pomôžem, no niekto ma chytí
za ruku. Znamenie z neba menom Nela.

„Aha, koho som priviedla! Vešticu!“ Zachichoce
sa, keď teta recepčná, Milenka, pristúpi ku mne. Vyze-
rá, akoby sa ovešala všetkými šatkami aj utierkami na
riad, čo doma našla. V nose má zastrčenú zlatú kruho-
vú náušnicu, je extravagantne zmaľovaná a nakulmo-
vané vlasy ukrýva pod čelenkou zo zlatého náhrdelní-
ka s fialovou šatkou.

„Pani veštica, no vitajte!“ Hneď jej prisuniem sto-
ličku, nech sa usadí.

„Vítam, vítam. Ná, ty, čo si? Potápač?“ zatrillkuje veselo s polo-trnavským akcentom. Na to, že má po sedemdesiatke, je čiperná až-až.

Nela vybuchne smiechom.

„Také niečo, tetuška. Váš kostým je omnoho lepší,“ usmejem sa na ňu a nalejem nám obom víno.

„Oné... jaký kostým? Ja *som* veštica!“ Ani nepočká na štrngnutie a schuti si odpije.

Nela sa vyberie pomáhať a so Sandrou nosia darčeky do skladu za barom. Ja si bez výčitiek sadnem naspäť na svoje vyhriate miesto.

„Takže mi vyveštíte?“ skúšam ju.

Milenka dá frčku môjmu latexovému uchu, ktoré trčí z tvárovej masky. „Vy mladí, šeckeró chcete vedzet... Šak dobre, no.“ Odloží pohár, siahne rukou do látkovej kabelky a vytiahne balíček kariet.

Čoskoro budem musieť ísť po tortu. „Nemám veľa času.“

„Ešče ma aj ponáhla, do rici. Máš vác času jak ja, tak sa hned' neondzi,“ uzemní ma a zamieša karty s rôznymi obrázkami. Nevyzerajú ako sedmové alebo žolíkové, no nič od jej výkladu neočakávam. „Ná, čo ťa zaujíma, Tínuška?“

Prizmúrim oči a zamyslím sa. Nakoniec tresnem to, nad čím vlastne permanentne premýšľam od svojich trinástich, keď som sa namotala na niektorých členov One Direction a na Justina Biebera. Stále som na tom lepšie ako Valéria, ktorú plieskalo z Tokio Hotel.

„Kedy stretnem toho pravého?“

Tetuška *veštica* prestane miešať karty, keď jej jedna vypadne a vyloží ju na stôl. Je na nej nakreslený an-

jel s krásnymi fialovými krídlami. Potom vyloží ďalšiu a ďalšiu, pričom sa tvári zamyslene.

Zozadu sa na mňa zvedavo zavesia Sandra s Nelou a čakajú, čo mi oznámi najväčšia závisláčka na krížovkách, akú poznám.

„Na rok, moja, budúci rok...“ vysloví nakoniec presvedčene.

„Čože? To budem ďalší rok sama?“ Naoko sa snažím pôsobiť pobúrene.

Pokrúti hlavou a venuje mi intenzívny pohľad, ktorý podtrhuje modrá farba jej dúhoviek. „Ale dze, Tinka. Hledat sa budeš, pritom šecker, čo ťa urobí šťastnou, budeš mať bližšie, jak si myslíš.“

„Hovoríte v hádankách...“ Pokúšam sa pomrviť na stoličke, namiesto toho zavrzgam a skoro sa nepohnem.

„Podla kariet nemáš mať strach z budúcnosti, ale máš si užívať ščúl – teraz, chápeš. Čo tam po tom, že princ tvojho života docvála až budúci rok? To neznamená, že naňho musíš čekat a opušcat sa,“ dopovie a usmeje sa na mňa. „Neska je správny čas začať, a kým príde ten pravý, skús to aj s nejakým ľavým.“

Nela so Sandrou zahvízdajú, ja som zmätená.

„T-tak, ďakujem, no...“

„No ja za *ďakujem* nerobím, bude ťa to stáť jednu neskú, kakaové venčeky a nové číslo lúščoviek, *krížoviek*,“ nadiktuje vážne, čomu sa zasmejem. Zmätenosť mi dá zbohom, veď je to recesia. Na veštby predsa neverím, pretože každý sme si strojcom vlastného šťastia.

Dievčatá úplne zabudli, že majú obsluhovať a predbiehajú sa, ktorá si vybaví veštbu od tety Milenky skôr.

Hluk vravy a hudby naruší zacinkanie o pohár so sektom a decibely navôkol sa o niečo stlmia. Moja krásna sestra stojí v strede miestnosti a chystá sa predniesť prípitok. Nemotorne sa postavím s pohárom v ruke a pomôžem aj tete Milenke.

Môj čas s tortou mal práve nastať, no keď pri zízaní na sestru zaregistrujem jeden tmavý pohľad ukrytý v čiernej maske nasmerovaný na mňa, celá stuhnem. Doposiaľ som Batmana videla len z profilu, no aj takto na diaľku má vážne pekné oči. Drzo mu do nich zízam, posmelená úkrytom za gýčovou maskou a vypitými drinkami, dokonca si jazykom prejdem po spodnej pere, čo ihneď zakamuflujem odpitím si z vína. Je mi akosi teplo a cítim, že adrenalín zo zvláštneho očného kontaktu v kombinácii s alkoholom so mnou robia divy.

Rada by som na neho zízala ďalej a hádala, kto to asi môže byť, no drgne do mňa Sandra, že mám za barom nachystanú tortu, takže kontakt s tajuplným cudzincom preruším. Sestra zatiaľ všetkým ďakuje za veľkú účasť, za blahoželanía aj darčeky a vyzýva ich, aby sa dobre najedli, napili a zabavili sa.

Pomalými krokmi sa presúvam za bar a ďakujem Božej prozreteľnosti, že som si obula tenisky. Torta, ktorú som ségre potajomky objednala od jednej cukrárky, mi tiež bude vd'ačná, ak ju bezpečne dopravím k oslávenkyňi. Je poschodová s ručne kreslenými kvetmi, so strieborným nápisom *Valéria 36* a s prskavkovou fontánou.

„Zapáliš mi to?“ Urobím psie oči na Nelu a tá prikývne. Keď schytím do rúk ťažkú tácku, miestnosťou sa ozve nadšený potlesk.

Uff, je to sila, no musím to vydržať.

Nele sa podarí zapáliť prskavku a niektorí hostia v mojej blízkosti sa pozerú na mňa.

„Spievajte!“ nabádam ich. Prvá spustí pani Šuricová z druhého poschodia prezlečená za múmiu, potom sa pridajú čašníčky s tetou Milenkou, až sa nakoniec pridávajú aj ostatní, a kým kráčam s tortou k Val, miestnosťou sa ozýva falošné: „Veľa šťastiaaaa, zdraviaaaa...“ Ja robím službu svetu a radšej nespievam, len sa kľčovito usmievam a naplno sústredím.

Val na mňa dojato pozrie a dá si ruky pred ústa, ja sa snažím udržať tortu v rukách spolu s balansom. Pod tým nechutným latexom sa strašne potím a ruky sa mi trochu trasú. Mám pocit, že tá cesta je nekonečná ako cesta Bastiana do *Fantázie*.

Všetci spievajú, Val ochká blahom, ja sa naďalej potím, no stôl je už na dosah.

Zvládnem to! Musím, nemám na výber!

Cítim na sebe pohľady, veľa pohľadov, a netuším prečo, no viem, že sa na mňa pozerá aj *on*.

Sakra na prvú.

Pri podávaní torty sa zapotácam, napnem každý sval v tele a ako spúšťam ruky, pomáham si miernym podrepom. Pomôže to, no zároveň sa stane niečo, čo nečakám.

Hoci to v hluku potlesku nie je počuť, ja to cítim. Praskli mi nohavice, priamo na zadku. Božemôj!

Torta je na mieste, ja sa opatrne postavím a chcem si rukou chytiť zadok, no to sa už na mňa vešia nadšená Val a ďakuje mi. Nechcem jej kaziť radosť, tak jej gratulujem a objímam ju späť. Nieкто za mnou sa